

- selleks et põhjendada teenistussuhte enne katseaja lõppu lõpetamist, peab nõuetele mittevastavus olema selge.
2. Teine väide, et esitatud ei ole põhjendusi ja tehtud on ilmne hindamisviga:
- asjakohased põhjendused puuduvad, tehtud on ilmne hindamisviga;
 - viga on tehtud nende faktiliste asjaolude hindamisel, mille alusel on tuvastatud selge nõuetele mittevastavus.
3. Kolmas väide, et on kuritarvitatud võimu.

22. jaanuaril 2020 esitatud hagi – Ühendkuningriik versus komisjon

(Kohtuasi T-37/20)

(2020/C 95/48)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: Z. Lavery ja barrister T. Buley)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni rakendusotsus (EL) 2019/1835 (¹), mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida Ühendkuningriigi akrediteeritud makseasutused on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames, sest esineb puudus aktiivse põllumajandustootjaga seotud ettevõtjate määratluses; ja
- mõista Ühendkuningriigi kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite, mille kohaselt on vääralt tõlgendatud määruse nr 1307/2013 (²) artikli 9 lõike 2 punkti A.

Ühendkuningriik põhjendab seda väidet seitsme argumendiga:

- Esiteks tõlgendas komisjon väidetavalt vääralt artikli 9 lõike 2 punkti A sõnastust. See ei välista nõude esitanule makse tegemist üksnes põhjusel, et nõude esitaja on kuulub suuremasse ettevõtjate rühma, kusjuures selle rühma liikmetest üks osa tegeleb tegevustega, mis on kantud negatiivsesse loetellu.
- Teiseks väidab hageja, et selle sättel ei saa sõnastusest tulenevalt olla sisu, mille komisjon sätte omistab. Lauseehitus arvestades on selge, et keelatud on, et ettevõtjate rühm ise kõnealuse tegevusega tegeleks. See tingimus ei ole täidetud olukorras, kus otsemakse taotleja on ettevõtja, kes (iseenesest) vastab artikli 4 lõike 1 punktis a esitatud põllumajandustootja mõistele, aga ei tegele (ise) asjassepuutuva tegevusega.
- Kolmandaks toetab Ühendkuningriigi tõlgendust tõik, et artikli 9 lõike 2 punkti A sõnastus peegeldab artikli 4 lõike 1 punktis a esitatud mõiste „põllumajandustootja“ määratlust. „Põllumajandustootja“ võib olla nii põllumajandustegevusega tegelev (a) füüsiline kui ka juriidiline isik või (b) selliste isikute rühm, olenemata sellest, milline on selle rühma ja rühma liikmete õiguslik seisund. Viimatinimetatud juhul on üks „põllumajandustootja“ artikli 4 lõike 1 punkti a tähenduses rühm füüsilisi või juriidilisi isikuid. Seda lauset ei tuleks mõista nii, et see toob „seotud üksuste“ mõiste artikli 4 lõike 1 punkti a, ja seega ei saa niisugust tähendust omistada ka artikli 9 lõike 2 punktile a.

- Neljandaks, väljend „füüsiliste või juriidiliste isikute rühmad“ esineb määruses ka mujal, ent komisjon ei tundu tõlgendavat seda ühtselt artikli 9 lõike 2 punktile a antud tõlgendusega. Ühendkuningriik väidab, et vaidlusalust väljendit tuleb kogu määruse nr 1307/13 lõikes ühtselt tõlgendada.
- Viiendaks, Ühendkuningriik väidab veel, et komisjoni tõlgenduses esineb täiendav keeleline probleem. Ta väidab, et vaidlusaluses lauses on viide „füüsilisele“ isikule ülearune. Piisaks, kui viidata üksnes „juriidiliste isikute rühmale“. Füüsiline isik ei saa eales olla teise füüsilise või juriidilise isiku omandis või moodustada teise füüsilise isikuga ühisust samal viisil, nagu ettevõtjad on võimalik omavahel ühendada.
- Kuuendaks, laiema eesmärgipärase ja teleoloogilised kaalutlused toetavad Ühendkuningriigi seisukohta ega kinnita komisjoni vaatenurka. Põhjenduses 10 on märgitud, et tuleb hoiduda otsetoetuste maksimisest „teatavatele füüsilistele ja juriidilistele isikutele, välja arvatud juhul, kui need isikud tõendavad, et nende põllumajanduslik tegevus ei ole marginaalne“. See lähenemine läheb täielikult kokku Ühendkuningriigi tõlgendusega artikli 9 lõike 2 punktist A ja on vastupidine komisjoni vaatenurgaga.
- Viimaseks, artikli 9 lõike 2 punkt C võimaldab teha erandi artikli 9 lõike 2 punktist A, kui taotleja (kas füüsiline isik või isikute rühm) kuulub punktide (a) kuni (C) alla. Kui hagejad suudavad tõendada, et nende põllumajanduslik tegevus „ei ole marginaalne“, siis kuuluvad nad punkti b alla. Seega on selge, et puudus seadusandlik tahe iseenesest vältida negatiivsesse loetellu kuuluvate tegevustega tegelevatele isikutele maksete tegemist.

(¹) Komisjoni 30. oktoobri 2019. aasta rakendusotsus (EL) 2019/1835, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (ELT 2019, L 279, lk 98).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT 2013, L 347, lk 608).

30. jaanuaril 2020 esitatud hagi – CX versus komisjon

(Kohtuasi T-52/20)

(2020/C 95/49)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: CX (esindaja: advokaat É. Boigelot)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

sellest tulenevalt,

- tühistada 21. märtsi 2019. aasta otsus, viitenumbriga Ares(2019)1889562, hageja palgaastmele AD 8/5 tagasi viimise kohta;
- tühistada 21. oktoobri 2019. aasta otsus, viitenumbriga Ares(2019)6485832, mis tehti teatavaks samal päeval ja millega ametisse nimetava asutus lükkas tagasi hageja kaebuse, mille ta oli vaidlustanud otsuse peale esitanud 21. juunil 2019, viitenumbriga R/348/19;